

Кривчук Софія Володимирівна.

Народилася 10 березня 1999 р. в с. Рудка, Володимирецького району, Рівненської області.

У три роки Софія вже знала майже всю абетку, у чотири вільно читала. Любов до книги, поезії, мистецтва була привита ще з самого раннього дитинства.

Любить співати, танцювати, малювати за уявою щось своє, а особливо складати вірші, казки, оповідання.

В 2 класі написала свою першу збірку віршів про птахи та тварини з власними малюнками. А зараз, навчаючись у 5 класі складає вірші, оповідання і казки. Збірка вміщує близько 70 творів різних жанрів. Багато читає з шкільної бібліотеки, за що має багато нагород: найкращий і найактивніший читач бібліотеки. Дуже любить тварин, жуків, комах і все що тільки живе у природі може принести додому.

Має багато друзів. Поважає старших, дуже співчутлива. Добре знає комп'ютер. В школі охоче йде на уроки рідної мови, літератури, історії, мистецтва, музики. Любить свою сім'ю і гордиться тим, що живе на Україні.

Горобчик

Дуже гарний, чепурненький

В нас горобчик є маленький

Він цвірінькає мені

В нього гарні всі пісні.

Прохання до котика

Котику сіренький,

Котику маленький,

Не ходи по хаті,

Йди собі гуляти,

Бо збудиш Оксанку

І малу Іванку.

Мій котик

Рано вранці котик встав

Повернувся й пронявчав:

Няв – няв – няв!

Я вже лапки полизав.

Моя мрія

Я мрію про кошенятко,

Маленьке, як дитятко

З ним гратимусь до віку

Дружитиму без ліку

Біленьке, як сніжок, -

Назву його Пушок.

Нелюб тварин

Є на світі хлопчина один,

Він не любить ніяких тварин

То маленького коточка

По спині він б'є кілочком,

То сусідньому собаці,

Каменем прямо по лапці

Гей, тварини, всі на світі

Мстити хлопцеві ходіте.

Прихід осені

Птахи розлітаються,

Дощик починається

Осінь наступає, листя облітає

Звірі вже ховаються

Й листям укриваються

Кошенятко – дитятко

Найпрудкіше, наймиліше

В світі кошенятко.

Воно гратися уміє,

Як мале дитятко

М'ячів з три не вистачає,

Щоб погратись зранку

Й умиватись воно вміє сидючи на ганку.

Муха – щебетуха

Якась маленька муха,

Не муха – балакуха,

Сказала раз мені,

Що любить камені

Та я їй не повірила

Пішла додому й мріяла...

Що вміє собака

Гав, гав, гав, гав

Барбос красиво відповідав

Чужинців в дім він не пускав,

Знайомим лапу подавав,

Із друзями чудово грав,

Ну а пісень він не співав

Чудова галявина

Багато маків розцвіло

І все навколо ожило

Красива пава виглядає

І павича свого гукає

Ось хлопчик вибіга із хати,

Щоб у садочку погуляти

У нього щічки рум'яненькі

І капелюх такий гарненький

Він наче сонях у саду

До тебе хлопче я прийду.

Кудлак

У нашому селі

Багато є собак

І гарних, і сірих, білих

І навіть є Кудлак

Цей пес живе у тітки

Знайомі мені

Він любить м'ясо й кістки

Не їсть лиш камені.

Кошенятко

Котику – коточку

Сіренький ти бочок

Хочу приголубить, я давно тебе

Але ти не бійся, чистенько у мийся

І стрибни на руки прямо до мене

Підемо у хату, зараз спочивати

Разом будем пісню, гарную співать

Трішки відпочивши й молочка попивши

До подруги разом, побіжим гулять

А прийдеш до хати

Будемо ми спати

Й разом в нічку темную будем воркотать.

Чому?

Чому ти хмарко плачеш?

Чому землю морозиш,

І спокою не можеш для нас приборегти?

А ми для тебе хмарко

Старались залюбки

Якби грім і блискавка не завдали біди.

Як співаю я

Мені дуже веселенько,

Як співає пісню ненька

І щаслива в нас сімя

Як співаю пісню я.

Нічка

Ходить місяць над землею,

Із зірочкою своєю

Колисанки всім співає

Лише котик наш гуляє

Він завжди не спить вночі,

А гуляє по печі

Тая пічка тепла

Тая нічка темна

Прохання до дітей

Діти, діти, дітвори

Вам лягати спати пора,

Бо вже нічка темна

Бо вже річка холодна

Скоро ви раненько встанете,

Гарненько, чисто повмиваєтесь

Й весело пограєтесь.

Наш музей

Наш музей красиве свято,

В ньому старих речей багато,

З радістю підеш туди

Подивитись на труди

Ми знайшли тут веретень,

Гребінець і полотно,

Глечики для молока,

Костюма для козака

Й ще колись прийдем сюди

Подивитись на труди.

Весна

Розцвітають квіти,

У садочку в нас.

Птахи прилітають,

Радісно в цей час

Діти вже радіють,

Що прийшла весна

І багато подарунків

Принесла вона

Осінь

Холодні дні прийшли до нас,

бо осені настав вже час

Мороз під вікнами сидить,

чекає зиму й тихо спить

І сниться йому, як у сні

на сцені він співа пісні

Зима

Ще вчора снігу не було,

А за ніч цю все замело.

Білчата плачуть у хатинці,

шишки замерзли на ялинці.

Зима прийшла у тихий ліс

і принесла багато сліз.

Літо

Літо, літо, літечко тепла пора

в річці вже купається наша дітвора

Сонце, сонце, сонечко, високо стоїть

і у небі пташечка, красиво летить

Тепло, тепло, тепленько усім дітлахам

Добре й дуже весело зараз усім нам

Як приходить літечко.

все в нас ожива

і пахуча квіточка гарно розцвіта

Перша вчителька

Першу вчительку ніколи

не забудем у житті.

Як вона ішла до школи

в смутку, може й радості

Як у класі тихо – тихо

всі сиділи мов грибки

ну, а інколи і сміху

познаходились в торобки

Вас учителько найперша

пам'ятатимем завжди

і у своїм серці милім

шануватимем віки.

Зайчикові пісня

Зайчик вухо похилив

й свою пісеньку завів

Їжачок, що тут дрімав

з переляку тихо встав

І ніколи сірий зайчик

не співав пісень своїх

І відтоді з того часу,

він боявся звірів всіх.

Ведмежатко

Ведмежатко – малюнок,

нашукав десь колючок

Довго він ходив із ними

доки не знайшов малини

Ласував нею годину,

поки він не з'їв шипшину.

Шпаківня шпака

Шпак шпаківню будував,

Грак йому допомагав

Ось і хатка. Молодець

Похвалив їх горобець

І зажив шпак в ній щасливо

гордовито і сміливо.

Шкідливе кошеня

- Кошенятко, кошенятко!

- Чому з'їло пташенятко?

- Їсти дуже я хотіло,

Поки спало зголоділо,

Присягаюся, клянуся!

Більш не буду я Ганнусю!

Ластівочка

Ластівочка, ластівочка!

Пташка перелітна

Твоя пісенька чарівна,

мила і привітна

Над землею високо,

ти літати вмієш.

Ластівочко, ластівочко!

Ти все зрозумієш.

Україна

Де птахи лагідно літають

Де жита жовті достигають

Де річка тихая тече

Де пісня лине солов'їна

Там рідний край наш – Україна

Рідна мова

Мова в кожного з нас є

в соловейка, що співає

у звіра, що в лісі блукає

У бабусі, в татуся

Є у мене і в матусі

Мову рідну зберігай

і ніколи не забувай!

Край – водограй

Для мене рідний край

Неначе, водограй

Співають птахи в нім

І радісно тут всім

Калині і вербиці

Людини і криниці

І пташці у гайочку

І рибиці у ставочку

Голодний їжачок

Їжачок біг по лісочку,

шукав яблучка й грибочки

А коли прийшов до хати

нічим було пригощати

Діточок своїх маленьких

Колобочків кругленьких.

Ласуня

В нас корова є Ласуня

вона весела завжди

Як захочеться їй пити,

то позве мене туди

Ти, Ласуня, не чекай

Молочко для нас давай

Білка

Білка полісі стрибала

Білка горішки шукала

Білка прийшовши до хати

лягла ранесенько спати

Лиска хитрунка

Лиско, лиско ти – хитрунка

Чом курей крадеш

І нікому, і нікому

Спокій не даєш?

- Діток своїх, діток своїх

Треба годувати

Бо ніколи, бо ніколи

не будуть зростати

Розумію твоє горе

лисочка гарненька

Більш ніколи не кради

курочок біленьких.

Джміль і бджілка

Теплим літом у садочку,

джміль літав у холодочку

Бджілку там зустріть зумів

Й сказав, що він робив.

- Я галявину знайшов

квіток море обійшов

І медику твм назбирав

І до тебе завітав

- Що ж мерщій лети туди

Собі меду там знайди.

Сон

Раз наснилося мені,

що сиджу я на вікні

Там великий дім стоїть

і на мене він глядить

У дверях стоїть Барон

і кінчається мій сон

Що я люблю

Люблю вірші складати

Малювати і писати,

і читати, і стрибати,

і матусі помагати

Джмелик

У садочку джміль літав

Собі квіточку шукав

І знайшов той джміль маленький

Квіточку біленьку

Він над нею покружляв

Сів і міцно задрімав

Мама

Мама випече наш хліб,

а до нього зварить біб

Та ще й кашу замашненьку

Я люблю Вас рідна ненька!

Невдале полювання

Бігло вовченятко,

бігло по ягнятко

Біля тину стало

Його почекало

В мить ту невеличку

Вибігла лисичка

Вовченя злякала

Ягнятко забрала

І втікала вона з двору,

в тихую свою пору

Виноград

Виноград в нас є маленький

Влітку ще він зелененький

А як осінь наступає

Виноград наш доспіває

Цілий день пташки літають,

Його грони забирають

А коли прийде зима

Винограду вже нема.

Дзвоники

Сині дзвоники ростуть

над водою,

Малі джмелики летять

до них юрбою

Прилетіли джмелики

дуже раді

Посідали квіточки

без поради

Враз водичка синяя

їх змочила

І маленьких джмеликів

затопила

Моя матуся

Для матусі пісню я складала

щоб про неї знав увесь наш рід

ви матусю рідна і ласкава

не забуде вас наш світ

Я для Вас матусю рідна

ясну зірочку дістану

Я для Вас матусю мила

Всю родину збережу

Я для Вас матусю щира

Сонцем в серці засіяю

Свою пісню заспіваю

Й ясним променем згорю

Подарунки їй щодня роблю цікаві

То кораблик, то цукерки подарю

Ви матусю, рідна і ласкава

Вас завжди у своїм серці я люблю

Свято жінок

Восьме березня настало

Всіх жінок зачарувало

Привітала я із братом

Маму з цим красивим святом

Мій татусь не забарився

А швиденько метушився

Він шукав сорочку білу

І рожеву квітку милу

А моя менша сестричка,

зав'язала красну стрічку

І матусю цілувала

З старшим братом привітала

Восьме березня найкраще

Бо воно є не ледаче

День і ніч

День і ніч різні слова

Ніч – це чорная сова

Що літає в круглім світі

Щоби всіх нас оповити

Закриває чорним тлом,

щоб спочинув білий гном

Білий гном це день ясний

Зранку є він ще красний

А як сонце засіяє

Він відразу в вись злітає

А коли приходить вечір

Білий гном бере на плечі

Біло – білу хустину

І їде на іншу днину

Прихід весни

Весна, веснонька прийшла

Всім тепло нам принесла

Ясне сонце і травичку

Що росте в нашій садку

І метелика і пташку

Що співає на даху

Перший пролісок з-під снігу

Свою голову простяг

І тендітно так тріпоче

Що весну він зустрічав

А щапочок сидить на гілці

Дзьоба високо дере

І красиву пісню свою

Про весну він все веде

Зупинилась я на мить

Ну й краса кругом дзвенить

Серце радує моє

І здоров'я всім дає

Привітання для друга

Десь у лісі серед трав

Зайчик пролісків нарвав

Цілу ніч ішов він пішки

Аж до ран натерті ніжки

В двері лапкою шкребе

З 8 Березня тебе!

(або: з Днем народження тебе!)

